

РЕШЕНИЕ

№ 7193

гр. София, 02.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 05.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Димитрина Петрова

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **6680** по описа за **2021** година докладвано от съдия Димитрина Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН), във вр. с чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба на Столична община срещу решение от 14.05.2021г. по НАХД № 18601/2019 г. на СРС, НО, 109-ти състав. С обжалваното решение е отменено Наказателно постановление № 282263/13.10.2016г., издадено от заместник-кмета на Столична община, с което на К. К. Ж. от [населено място], е наложена глоба в размер на 200 лева за нарушение на чл. 18, т. 1, б. „а“, б. „б“, б. „в“ и чл. 35, ал. 1, вр. чл. 34, ал. 3 от НРУПОГТТСО, на основание чл. 35, ал. 7, т. 1 от НРУПОГТТСО. В касационната жалба са изложени доводи, че постановеното решение е неправилно и незаконосъобразно. Моли се решението да бъде отменено, като бъде потвърдено издаденото наказателно постановление.

Ответникът, не изпраща представител и не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор Д. счита, че жалбата е неоснователна.

Административен съд София град, след като прецени приложените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е допустима. Подадена е в срока по чл. 211 от АПК от страна, имаща правен интерес от обжалването.

Съгласно разпоредбата на чл. 11 от ЗАНН, относно обстоятелствата, изключващи отговорността, се прилагат разпоредбите на общата част на Наказателния кодекс (НК), доколкото ЗАНН не предвижда друго. Относно давността за погасяване на административно-наказателното преследване ЗАНН не съдържа разпоредби, поради което приложение намират съответните текстове на чл. 80 и чл. 81 от НК. Съгласно чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК, вр. с чл. 11 от ЗАНН, административно-наказателното преследване се изключва по давност, когато то не е възбудено в продължение на три години от извършване на нарушението (чл. 80, ал. 3 от НК). Предвид чл. 81, ал. 2 от НК, вр. с чл. 11 от ЗАНН, давността се прекъсва с всяко действие на надлежните органи, предприето за преследване спрямо лицето, срещу което е насочено преследването, но съгласно чл. 81, ал. 3 от НК, независимо от спирането или прекъсването на давността, наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в чл. 80 от НК. Наличието на специалната норма на чл. 34 от ЗАНН, уреждаща случаите, в които административно-наказателно производство не би следвало да се образува, а образуваното такова да се прекрати, не изключва прилагането в общия случай на срока на абсолютната давност по чл. 81, ал. 3 от НК.

В случая на К. Ж. е наложена глоба за нарушение на чл. 18, т. 1, б. „а“, б. „б“, б. „в“ и чл. 35, ал. 1, вр. чл. 34, ал. 3 от НРУПОГТТСО, извършено на 18.09.2016г. Това е моментът, от който започва да тече давността за административнонаказателното му преследване съгласно чл.80, ал.3 НК вр. чл.11 ЗАНН. Според правната уредба, в сила по време на извършването му и приложима съгласно чл.3, ал.1 ЗАНН, абсолютната давност е 4 години и 6 месеца (3 години по чл.80, ал.1, т.5 НК (изм. - ДВ, бр.26 от 2010 г.) вр. чл.11 ЗАНН с половината от тези 3 години, равняваща се на 1 година и 6 месеца по чл.81, ал.3 НК вр. чл.11 ЗАНН). Така при начален момент 18.09.2016 г., срокът на абсолютната погасителна давност по чл.80, ал.1, т.5 НК (изм., ДВ, бр.26 от 2010) вр. чл.11 ЗАНН от 4 години и 6 месеца е изтекъл на 18.03.2021г., т.е. преди постановяване на решението от СРС и преди образуването на настоящото касационно производство. С изтичането на давността държавата губи своето материалното право да наложи наказание на дееца и да изпълни вече наложеното (Тълкувателно постановление № 1/ 27.02.2015г. на ВКС и ВАС). Давността погасява административнонаказателната отговорност, като прави недопустимо административнонаказателното производство, в което се осъществява. Изтичането на давността налага прекратяване на административно-наказателното производството по аргумент на чл.24, ал.1, т.3 от НПК и отмяна на наказателното постановление.

Водим от горното, на основание чл. 221 и чл. 222 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр.2 от ЗАНН, Административен съд София-град, V касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 14.05.2021г. по НАХД № 18601/2019 г. на СРС, НО, 109-ти състав.

Решението не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

